

Reportage Nieuwe opsporingsmethode

De kluisjes in de Amsterdamse bibliotheek. De politie voorzag hier 'dievengereedschap' van Cyril S. van dna-pasta, om hem later te kunnen betrappen. Foto Guus Dubbelman / de Volkskrant

Het dna, de boor en de inbreker

Na inbraken rond Amsterdam weet de politie een verdachte alleen te pakken door zelf in te breken en 'dna-pasta' te gebruiken. De rechter bepaalt vandaag of dat mag.

Van onze verslaggeefster
Elsbeth Stoker

AMSTERDAM Het is hartje zomer als enkele rechercheurs zo onopvallend mogelijk de openbare bibliotheek in Amsterdam binnenlopen. Hun doel: inbreken in een kluis. En dat niet alleen. De inhoud van de kluis willen ze besmeren met een onopvallend goedje – een materiaal dat uniek is in zijn soort.

Al dagen houdt de politie de gebruiker van het kluisje in de gaten. Ze weten inmiddels dat daarin een tas van de Hoogvliet-supermarkt ligt. In de plastic tas zit een oude houten handboor. De handboor is niet van zomaar iemand, maar van een notoire 'gaatjesboorder' die mogelijk verantwoordelijk is voor vierhonderd inbraken door heel het land. Iemand die zichzelf later aan de politieman zal omschrijven als 'een werknemer van justitie – iemand die de politie werk verschaft'.

Cyril S., de eigenaar van de boor, gebruikt hem om 's nachts gaatjes te boren in kozijnen en deuren. Vervolgens pakt de 54-jarige zwerfver een stevig stuk ijzerdraad. Die steekt hij op zo'n manier door het geboorde gat dat hij de klink open kan hengelen. Als hij klaar is, 's ochtendsvroeg, brengt hij zijn dievengereedschap terug naar de kluis.

'En overdag hangt hij een beetje rond in het centrum van Amsterdam. Hij eet bij de Chinees of gaat naar de supermarkt', zegt Huseyin Koseoglu. 'Het is een vakman', vertelt de leider van het Amsterdamse team dat gespecialiseerd is in notoire inbrekers. 'Ik dacht: wow, dit is bizar. Vierhonderd inbraken! Die moeten we pakken', aldus Koseoglu.

Niet dat Koseoglu en zijn team met terugwerkende kracht kunnen bewijzen dat Cyril S. die vierhonderd inbraken heeft gepleegd. 'Er zijn maar wei-

Volgens de politie lijkt deze boor sterk op de handboor van S.

nig inbrekers met precies deze werkwijze, dus we hadden sterke vermoedens dat hij daarvoor verantwoordelijk was.' Hun plan: zorgen dat ze S. wél in verband kunnen brengen met misdrijven die hij in de toekomst nog zou plegen. De methode: een soort onzichtbare dna-pasta aanbrengen op zijn inbrekersgereedschap.

Vandaag oordeelt de rechter in hoger beroep of deze werkwijze toelaatbaar is. 'Er is nog nauwelijks jurisprudentie over de relatief nieuwe opsporingsmethode. Maar het gaat veel te ver', zegt Dennis Wolters, advocaat van S. De werkwijze van de politie doet hem denken aan 1984 of *Minority Report* – een boek en een film waarin de staat het doen en laten van zijn onderdanen volledig in kaart heeft gebracht.

De rechtbank toonde zich afgelopen najaar ongevoelig voor deze argumenten. Als het gerechtshof dat ook is, stappen Wolters en zijn cliënt waarschijnlijk naar de Hoge Raad. 'Het openen van de kluis en zijn tas zonder een concrete verdenking vind ik al te ver gaan. En dan breng je ook nog eens microsporen aan, zodat je kunt achterhalen wat hij in de toekomst nog gaat doen.'

Terug naar juli 2013. Koseoglu's team roept de hulp in van de Amsterdamse forensische opsporing en het Nederlands Forensisch Instituut (NFI). Op hun verzoek ontwikkelt microsporendeskundige Irene Kuiper een uniek goedje. De eerste keer dat het NFI zogenoemde micro-tracers ontwikkelde voor een inbraakonderzoek was in 2009. Toen noemde justitie het project uiteindelijk teleurstellend, omdat de 'flockvezels' zich onvoldoende hadden gehecht en er te weinig aangetroffen werden op het plaats-delict. Het resultaat kon niet als bewijs worden gebruikt.

'We hebben het concept verder ontwikkeld en inmiddels kunnen we op maat gemaakte tracers maken', zegt Kuiper. Sinds 2012 doet ze dat zo'n tien keer per jaar. Rond overvallen en inbraken bijvoorbeeld of andere misdrijven waarbij het van belang is verband te leggen tussen de dader en een locatie. Elke keer hebben de vezels een unieke samenstelling en elke keer past Kuiper de op het oog onzichtbare substantie aan aan het materiaal waaraan het zich moet hechten.

Sprint

Zo gaat het ook met de handboor van Cyril S. Na het aanbrengen van de dna-pasta houdt de politie de zwerfver, die oogt als een keurige, vriendelijke man, constant in de gaten. Althans: dat is de bedoeling.

Ook de inbreker doet zijn werk grondig, en hij is alert. Elke avond haalt hij zijn gereedschap op in de bibliotheek en elke avond stapt hij in de trein, naar een gemeente niet te ver van de hoofdstad. Hij observeert de huizen, kijkt wie er gaat slapen en wacht rustig zijn moment af. Zodra hij een geluid hoort, is hij verdwenen. Dan trekt hij een sprint, en weg is hij. 'Hij is heel fit', zegt Koseoglu. Voor de agenten blijkt het ondoenlijk onopvallend achter hem aan te ren-

Ik dacht: wow, dit is bizar. Vierhonderd inbraken! Die man moeten we pakken

Huseyin Koseoglu leider van het Amsterdamse politieteam gespecialiseerd in notoire inbrekers

Op de vierde dag is een heterdaad niet meer nodig: de testresultaten van de forensische opsporing zijn klaar. In de gaten die S. de voorafgaande dagen heeft gemaakt met zijn handboor zijn resten gevonden van de dna-pasta. Dat betekent volgens de politie dat hij inderdaad de notoire gaatjesboorder is naar wie ze op zoek zijn: tijd om hem aan te houden.

Agenten in burger volgen S. die avond naar Koog aan de Zaan. Ze houden afstand, wachtend op een goed moment. Opeens, in een flits, is hij verdwenen.

Verbaasd staan Koseoglu en zijn collega's in de straat waar ze S. zojuist nog zagen lopen. 'Hij liep een heg in. Daarin bleek een gat te zitten, blijkbaar kende hij de buurt.' Een voor een lopen de agenten de tuin in. Koseoglu: 'Daar lag hij, op de loungetuinmeubels, met een dekentje. Hij wilde blijkbaar even slapen voor hij aan het werk ging.'

Advertentie

Zie je het wel goed?

Een avond met Hans Aarsman en je ziet alles.

Laatste voorstelling

17 april

De Meervaart Amsterdam

'Het is stand-up, maar ook weer niet, daar is het te eigen voor.'

ANTON DE GOEDE
VPRO

Hans Aarsman De Aarsman Projectie